

Nr 486.

Av fru **Boman m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 98, angående anslag för budgetåret 1950/51 till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården m. m.

Frälsningsarmén driver sedan 1 november 1942 ett barnhem med skola, kallat Sundsgården, beläget i Hilleshögs kommun, 35 km från Stockholm. Anläggningen, som godkänts för 28 platser, har ett jordbruk med trädgård och skog, inalles 126 tunnland. Hemmet står öppet att mottaga pojkar från hela landet under 15 år, som omhändertagits av barnavårdsnämnd med stöd av barnavårdslagen 22 § b) (fara för vanart på grund av miljöskada) ävensom fall av lättare vanart, där omhändertagande ägt rum med stöd av samma § c).

Vid olika tillfällen har Frälsningsarmén, skriftligen och genom muntliga framställningar, anhållit om anslag av statsmedel till verksamheten vid Sundsgården. Över två sådana skriftliga framställningar har socialstyrelsen avgivit utlåtanden dels den 16 oktober 1943 och dels den 13 mars 1946. Statsbidrag har emellertid hittills icke beviljats till barnhemmet.

Departementschefen har icke heller i år i propositionen angående anslag för budgetåret 1950/51 till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården velat förorda några bidrag till detta hem. Sundsgården omnämnes över huvud taget ej i propositionen, detta trots att socialstyrelsen i en skrivelse till Konungen av den 28 december 1948 förordat att avtal skulle slutas mellan staten och Frälsningsarmén på sådana villkor att Frälsningsarmén för sin verksamhet vid denna bl. a. erhöle ett årligt platsbidrag av 1 500 kronor för var och en av de 28 platserna eller tillhoppa 42 000 kronor årligen.

Ekonomiskt har Sundsgården alltsedan starten kämpat med betydande svårigheter. Ursprungligen synes Frälsningsarmén ha räknat med att ekonomin skulle kunna i huvudsak grundas på de inackorderingsavgifter som uttagas från kommunerna samt på inkomster från jordbruk och trädgård. Så har emellertid icke blivit fallet. Underskotten som uppstått ha till stor del täckts av medel från Frälsningsarméns sociala insamlingar, vilka insamlingar egentligen avsetts för understöd till nödställda personer. Självfallet måste det ej endast ur Frälsningsarméns synpunkt anses synnerligen beklagligt, att de sociala insamlingarna ej kunnat disponeras för avsett syftemål.

Socialstyrelsen har i sin skrivelse till Konungen berört dessa angelägenheter och även förhållandena i övrigt vid barnhemmet och yttrar bl. a.: "Sedan Frälsningsarmén klargjort, att den icke längre såge sig i stånd att

bära de vid barnhemmet uppkommande underskotten utan stode inför nödvändigheten att nedlägga verksamheten i dess nuvarande form, har socialstyrelsen — efter anmaning från statssekreteraren i socialdepartementet — med Frälsningsarmén överlagt om barnhemmets ekonomiska förhållanden och socialpedagogiska funktion.”

Styrelsen anför vidare: ”Beträffande det vid skolhemmet intagna klientelet har styrelsen konstaterat, att skolhemsledningen numera prövar in-tagningsframställningarna efter riktiga grunder. Det viktiga kravet, att anstaltsvård ej ges åt andra barn än sådana för vilka öppna vårdformer icke stå till buds torde sålunda vara åtminstone i huvudsak tillgodosett. Styrelsen har vidare funnit, att skolhemmet ledes på ett föredömligt sätt. Dess föreståndare har utmärkta personliga förutsättningar och har deltagit i en läkepedagogisk fortbildningskurs för ungdomsvårdsskolerektorer. Resultaten av verksamheten synas ha varit gynnsamma.”

Då några anmärkningar således icke rimligen kunna riktas mot det sätt, varpå Frälsningsarmén bedrivit verksamheten vid barnhemmet, utan i stället denna synes ha letts på ett föredömligt sätt är det enligt vårt förmenande önskvärt, att Frälsningsarmén beredes möjligheter att fortsätta verksamheten vid hemmet som hittills. Det måste även anses vara synnerligen fördelaktigt att såsom ett komplement till dels de statliga barna- och ungdomsvårdsskolorna och dels vården i de privata hemmen ha tillgång till ett hem av denna art. Barnhemmet är en tillgång i den förebyggande barna- och ungdomsvården.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 98 angående anslag för budgetåret 1950/51 till skolor tillhörande barna- och ungdomsvården m. m. måtte anvisa ett anslag av 42 000 kronor till verksamheten vid Frälsningsarméns barnhem Sundsgården.

Stockholm den 22 mars 1950.

Märta Boman.

Alarik Hagård.

Hildur Nygren.

Harald Andersson
i Dunker.

Verner Hedlund,
Östersund.

Gust. Mosesson.

Sven Gustafson
i Göteborg.